

Înlocuitor, Exemplu, Model

31 ianuarie 2009

Gili Cârstea

Polarizarea din biserică în două mari tabere, conservatori și liberali, este provocată mai ales de concepțiile divergente despre ispășire. Este Hristos Înlocuitorul, sau Exemplul nostru?

Hristos este și Înlocuitorul, și Exemplul nostru, dar în ce sens?

Dreapta radicală crede că El este Exemplul nostru, dar consideră că trebuie să imităm faptele lui Isus, să facem ceea ce a făcut El, nu să devenim ceea ce a fost El, adică Modelul pentru genul de omenire pe care îl dorește Dumnezeu.

Stânga liberală crede că El este Înlocuitorul nostru, dar consideră că singurul scop al jertfei ispășitoare este acela de a-i ajuta pe oameni să trăiască în fărădelege prin credință.

Dacă ar crede solia 1888, pe care cu buzele declară că o predică, ambele categorii ar înțelege repede ce a vrut Dumnezeu să spună când a afirmat că dorește să facă din biserică Sa „continuarea întrupării lui Hristos.”

Înlocuirea, mijlocirea, este necesară, în sensul descris de Pavel: „Căci, pe când eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea cuvenită, a murit pentru cei nelegiuți” (Rom 5:6).

Dar El nu a fost înlocuitor pentru ca nelegiuții să rămână nelegiuți la infinit. A fost jertfă de ispășire și înlocuitor până când stricăciunea produsă în Eden era reparată, restaurată. În termenii Sanctuarului, până când Nunta este realizată. Până nu are loc Nunta, Hristos este în cel mai real sens răstignit, crucificat, acesta fiind singurul mod în care nelegiuții pot fi ținuți în viață.

Solia neprihănirii lui Hristos chema biserică să privească la Isus ca model pentru scopul lui Dumnezeu, deoarece viziunea ei despre Hristos ca înlocuitor o împiedică să vină la Nuntă, și menține inutil pe Hristos ca un Miel junghiat.

Dreapta radicală a deformat însă imaginea lui Hristos, prezentându-L mai mult ca exemplu decât ca model. Respingând solia neprihănirii lui Hristos în 1888, acești frați nu au mai reușit să vadă că El trăia în neprihănire doar datorită locuirii lui Dumnezeu în El. De aceea au înhămat biserică la un program de fapte

mântuitoare, o imitație a faptelor lui Hristos, în speranța că odată, cândva, o generație va reuși să atingă nivelul desăvârșirii atins de Hristos, și vor fi sigilați.

Nu s-a întâmplat, și nu se va întâmpla așa niciodată, deoarece rolul Său de model era altul.

Iată o foarte corectă explicație a scopului lui Dumnezeu, descoperit în Hristos ca model:

„Cei care susțin că nu era posibil ca Hristos să păcătuiască, nu pot crede că El a luat realmente asupra Sa natura umană. Dar nu a fost Hristos ispitit, nu doar de Satana în pustie, dar de-a lungul întregii Lui vieți, de la tinerețe până la maturitate? A fost ispitit în toate lucrurile ca și noi, dar deoarece a rezistat cu succes ispitei în orice formă, a dat omului un exemplu desăvârșit, și prin amplele prevederi făcute în Hristos, noi putem deveni părtași de natură divină, scăpând de întinăciunea care există în lume prin poftă! (17 MR 336).

În paragraful imediat următor, Dumnezeu țintește exact în inima problemei, cu o claritate pe care nu o poate contesta nimeni:

„În Hristos locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii. Așa se explică de ce, deși ispitit în toate lucrurile ca și noi, a stat înaintea lumii neatins de corupție, deși înconjurat de ea. Nu trebuie și noi să devenim părtași de acea plinătate, și astfel, doar astfel, să biruim așa cum a biruit Hristos?” (17 MR 337).

Avem aici una dintre cele mai simple și complete explicații despre ce înseamnă să devenim „întruparea continuă a lui Hristos.”

Hristos este Modelul. Noua omenire – ființe divino-umane – trebuie modelată după trupul Lui glorios, care era un templu, o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul.

Această operațiune de unire dintre divin și uman, cheia biruinței lui Hristos, singura cheie, este rezultatul Zilei Ispășirii. Când poporul înțelege acest lucru esențial, și este convins să vină la Nuntă, Dumnezeu va încheia întruparea lui Hristos, și astfel va putea fi sfințit în noi, sub ochii oamenilor (Eze 36:23).

Doar atunci se va trezi omenirea, înțelegând cine a stat atâtea milenii pe tronul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.
